

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-07-29

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 3 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10472>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

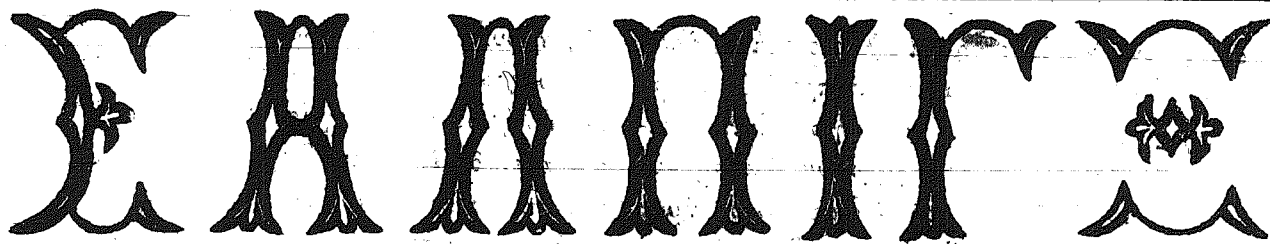
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

Έν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου . . . Σελ. 8.

Έν τοῖς χωρίοις » 6.

Έν δὲ τῷ ἔξωτε- ρικῷ . . . » 10.



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Έκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέα. Εἰδο- ποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμ- ματι τοῦ φύλλου κατα- χωρίζονται δωρεάν.

Αἱ ΕΛΠΙΔΕΣ.

Οὐδεμία πλέον ὑπάρχει ἀμ- φιβολία ὅτι ἡ ἀποστολὴ Πρε- σβείας θάπτων ἢ βράδιον θά ὠ- φελήσῃ τὴν νῆσον, κατὰ τὰς γνώμας πολλῶν ἐν Ἀγγλίᾳ συντηρητικῶν τε καὶ φιλελευ- θέρων. Τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου ἐτέθη πλέον ἐπὶ τοῦ τάπητος τῶν ὑπουργείων καὶ ἡ ἀφόρητος αὕτη τῆς νήσου κατάστασις, καταστᾶσα πλέον γνωστὴ καὶ σαφῶς ἐκτεθεῖσα ἐν ταῖς δια- φόροις ἐκθέσεσι τῶν ἡμετέρων πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, εὔρε πολ- λούς συνηγόρους καὶ ἐν τέλει, ἀργὰ ἴσως, κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα, θά τύχῃ βελτιώσεώς τινος. Διὰ λαμπρῶν ἐπιχειρημά- των ἀντέκρουσαν οἱ ἡμέτεροι τὰς σταλείσας ἐντεύθεν ἀναι- ρετικὰς τοῦ ὑπομνήματος ἐκ- θέσεις τῶν ἀρχόντων μας, ἀνε- μενον δὲ εἰς ταῦτα τὴν ἀπάν- τησιν τοῦ ὑπουργοῦ. Λυπηρὸν δμως ὅτι κατ' αὐτὰς κλείουν αἱ Βουλαι καὶ δίδεται οὕτω πέ- ρας εἰς τὰς μετὰ τοῦ Ὑπουρ- γείου ἐξηγήσεις τῶν ἡμετέρων. Ἦτο λίαν ὠφελίμων ἐὰν ἡ Πρεσβεία ἀπήρχετο εἰς Λονδί- νον πρὸ ἐνὸς ἔτι μηνός. Ἐπι- ζομεν ὁμως ὅτι μετὰ τὰς δο- θείσας ἐξηγήσεις ἐξέλιπον τέλει αἱ παρεξηγήσεις, ἐξουδετερωθει- σῶν καθ' ὁλοκληρίαν τῶν ἐν- τεῦθεν σταλεισῶν ἀναιρέσεων, διότι ὅτι ἡ Κύπρος δυστυχεῖ καὶ ὅτι ἐὰν ἐξακολουθήσῃ πληρονό- μενον κατ' ἔτος τὸ ποσὸν τῶν 92 χιλ. λιρῶν θά ἐξαντληθῇ καθ' ὁλοκληρίαν ἡ νῆσος εἶνε πράγματα τὰ ὁποῖα ἀδύνατον νὰ διαφευθῶσι καὶ τὰ ὁποῖα παραδέχονται καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ἀρχόντες μας. Ἐπὶ τέλους δὲ θά σκεφθῶσιν ὅτι δὲν εἴμεθα, συνεγγυηταὶ τῆς Πύλης εἰς τὸ δάνειόν τῆς καὶ τοιοῦτοι ἂν ἤμεθα, τότε μόνον ἔπρεπε νὰ καταβάλλωμεν ἡμεῖς τὸ χρέος ὅταν ἐκπύρτετο ὁ ἕτερος τῶν ἐγγυητῶν, δηλαδὴ ἡ Ἀγγλία, εἰς

κατάστασιν πτωχεύσεως, ἐνῶ ἡ- δὴ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον συμβαί- νει. Ἡμεῖς δυστυχοῦμεν καὶ ἀρ- πάζεται ὁ ἄρτος μας νὰ δοθῇ εἰς τὸ χρέος ἄλλου, ἐγγυηθὲν παρ' ἄλλου. Εἶναι δικαιοσύνη αὕτη, ὥστε νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἡ πεπολιτισμένη Ἀγγλία θά τὴν ἀνέχηται ἐπὶ πολὺ;

Οἱ Ληστὰι τῆς Μακεδονίας καὶ ἡ Κύπρος.

Ἐκ τινος ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς τινὰ βουλευ- τὴν (ἦν ἀναγράφωμεν κατω- τέρω ἐκ τῆς «Ν. Ἡμέρας») γίνεταί γνωστὸν ὅτι τὸ χρέμά- μας, ἡ ζωὴ μας, τὸ αἷμά μας, ἐχρησίμευσεν ἐν μέρει ὡς λύ- τρον Ἀγγλῶν συληθέντων ἐν Ἐν Τουρκίᾳ. Ἐληστεύθησαν Ἀγ- γλοὶ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πολλὰ χιλιάδες λίραι ἐκρατήθησαν ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρου πρὸς ἀποζημίωσιν. Ἀφοῦ ἡμεῖς ληστευόμεθα ἀπαξ, μᾶς εἶνε ἀδιάφορον ἂν πρὸς ὠφέλειαν ληστῶν ἢ κακούργων ληστευ- ὴμεθα, ἀλλὰ μᾶς δίδεται οὕτω λαμπρὸν μάθημα, ὅτι ἡ Κυ- βέρνησις τόπου τινός εἶνε ὑπεύθυνος δι' ὅσα λύτρα ζητοῦν καὶ λαμβάνουν οἱ λησταὶ τοῦ κράτους τῆς. Ἀ- κριβῶς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νό-μου τούτου τῆς Ἀγγλίας ἀπαι- τοῦμεν ἡμεῖς οἱ Κύπριοι παρὰ τῆς Ἀγγλίας. Ληστευόμεθα πλη- ρόνοντες τὰς 92 χιλ. λίρας, (διότι τί ἄλλο εἶνε παρὰ λη- στεία τὸ νὰ ἀρπάξῃται ἀπὸ τοῦ βαλαντίου μας καὶ ὁ τελευταί- ος ὀβολὸς καὶ νὰ μένωμεν πει- ναλέοι καὶ γυμνοὶ) καὶ ἀπαιτοῦ- μεν νὰ καταβάλλῃ τὰ λύτρα ἡ Κυβέρνησις, ἣτις εἶνε ὑπεύθυνος. Ἐκτὸς τούτου, ἀφοῦ ἡ Κυβέρ- νησις τόπου τινός εἶνε ὑπεύθυ- νος δι' ὅσα λύτρα πληρόνεται, ἄς πληρῶσῃ ἡ Κυβέρνησις μας καὶ ὅσα λύτρα πληρόνουν οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ εἰς τοὺς ζω- οκλέπτας, διότι εἰς τὸ κράτος

τῆς γίνονται καὶ ἐπὶ τῶν ἡμε- Ͼν τῆς ἀνεπτύχθησαν αἱ ζω- οκλοπαὶ καὶ εἶνε ὑπεύθυνος. Οὕτω δὲ τὸ ποσὸν ὅπερ δυ- νάμει τοῦ νόμου τῆς εἶνε ὑ- πεύθυνος νὰ καταβάλλῃ θά κα- ταντήσῃ τετραπλάσιον τοῦ φό- ρου ὃν λαμβάνει.

Ἡ ἐκθεσις περὶ τῆς Κύπρου.

Τέλος πάντων ὁ «Χρόνος» ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Κύ- πρου ἐκθεσις τοῦ Ἀρμοστοῦ «δὲν εἶνε εὐάρεστον ἀνάγνω- σμα». Ἄν τῇ περιλήψῃ τῆς ἐκ- θέσεως ταύτης εὐρίσκει τις πολ- λὰς ἀληθείας, κυρίως εἰς τὰς ἐκθέσεις τοῦ ἀρχιδικαστοῦ. «Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκλημάτων ἐν ἔ- τει 1886—1887 ὑπερβαίνει κατὰ 78 τοῖς 0/0 τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγκλημάτων ἐν ἔτει 1885— 1886. Ἐκπληκτικὴν ὀνομάζει τὴν κατάστασιν ταύτην ὁ ἀρ- χιδικαστὴς, σημειωτέον δ' ὅτι, κατ' αὐτὸν τὰ πράγματα δια-πραχθέντα ἐγκλήματα εἶνε πο- λυαριθμότερα. Τὸ πνεῦμα τῆς ἀνομίας κρατύνεται βαθμηδὸν ἐν τοῖς χωρίοις ἰδοὺ τὸ συμπέ- ρασμα, εἰς ὃ ἀπολήγει ἄκων ὁ ἀρχιδικαστὴς. Οἱ χωρικοὶ ἐγ- κατελήφθησαν πράγματι εἰς ἐ- αυτοὺς, οὐδεὶς δ' ὑπάρχει ἐν τοῖς χωρίοις ὁ θέλων ἢ δυνάμενος νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς τῆς τάξεως. Ὁ δημογέρον δὲν εἶνε ὡς ἄλλοτε σπουδαῖον πρόσωπον. Αἱ διοικητικαὶ μεταρρυθμίσεις περιέκαψαν τοσοῦτον τὴν ση- μασίαν τοῦ ἀξιώματος ὥστε δυσκόλως εὐρίσκεται πλέον ἀ- ξιοσέβαστος χωρικός ἀποδεχό- μενος αὐτό. Ἀνάγκη λοιπὸν, ἢ νὰ ἐπεκταθῇ τὸ σύστημα τῶν ἀστυνομικῶν περιπολιῶν, ἢ ν' ἀποδοθῇ τὸ δέον κύρος εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν. Ὅπως δὲ πο- τε ὅτι τὸ ἐγκλημα ἠύξησεν ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν ἐξου- σίαν εἶνε γεγονός οἰκτρὸν καὶ ἐπαίσχυντον καίπερ ἐπιδεχόμε- νον ἐν μέρει ἐξηγήσιν»...

Ἡ ἐκθεσις κατωτέρω ἀνα- φέρει ὅτι κατὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ 1887—1888 «ἡ κυβέρ- νησις ἠγόρασεν ἐν τῇ ἀλλοδα- πῇ μεγάλην ποσότητα τροφι- μων, ὅπως ἀναπληρῶσῃ τὴν ἐν τῇ νήσῳ ἔλλειψιν». Ποῖα εἶνε αὐτῆς μεγάλη ποσότης ἀγνοοῦμεν. Ἡ ἐκθεσις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων δὲν παριστᾷ εὐχάρι- στον τὴν ἐκπαιδευτικὴν κατά- στασιν. Ἐν τοῖς χριστιανικοῖς σχολείοις οἱ πλεῖστοι τῶν διδα- σκάλων εἶνε ἀνίκανοι πρὸς τὸ ἔργον των, καθὸ μὴ τυχόντες εἰδικῆς μορφώσεως, καίτοι δ' ὑπάρχουσιν ἐλπίδες βελτιώσε- ως, ἡ πραγματικότης ἀφίστα- ται αὐτῶν κατὰ πολὺ. Ἐπι χείρων εἶνε ἡ κατάστασις τῶν μωαμεθανικῶν σχολείων. Ἐν ὀ- λιγίστοις ἐξ αὐτῶν παρέχεται συστηματικὴ τις παιδευσίς, τὸ μόνον δὲ καλὸν τῆς χορηγουμέ- νης παιδεύσεως εἶνε τὸ θαυμα- σίως εὐωνον. Οἱ χριστιανοὶ δι- δασκάλοι λαμβάνουσι κατὰ μέσον ὄρον λ. 20 καὶ σ. 10 κατ' ἔτος. Ἀλλ' ὁ ἐτήσιος μι- σθὸς τῶν μωαμεθανῶν διδα- σκάλων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 18 λ. καὶ 18 σ. Ὡστε ἐν ἀμφο- τέροις ταῖς κλάσεσι τῶν scho- λείων οὐδεμία ὑπάρχει ἀυσά- ναλογία μετὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀμειβῆς».

Εἰδήσεις ἐκ τῆς Πρεσβείας.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀρχόντων μας ἀνασκευάζουσιν τὸ ὑπόμνημα, οἱ ἡμέτεροι ἐπέδωκαν τῇ 7 Ἰουλίου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν ἀ- ποικιῶν μακρὰν ἐκθεσιν, ὡς καὶ ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἐγράψαμεν, ἐν ἣ ἐξέθησαν καὶ ἄλλα ζητήματα μὴ περιληφθέντα ἐν τῷ γνωστῷ ὑπομνή- ματι, ἐν οἷς καὶ παράκλησις περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ δασμοῦ τοῦ Κυπρί- ου οἴνου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς Ἀγγλίαν. (Περὶ τούτου ὁ κ. Φέρ- φιλ εἶπεν ὅτι οὐδεμίαν πρῆπει νὰ ἔχωμεν ἐλπίδα, διότι δὲν εἶνε δυνα- τὸν νὰ γείνη ἐξαιρέσις ὑπὲρ τῆς Κύ- πρου παρὰ τὰ κεκατηνετισμένα εἰς ἀλ- λας ἀποικίας). Ἀνεμένον οἱ ἡμέτεροι ἐντὸς ὀκταήμερου ἀπάντησιν, ἀλλὰ

μέχρι της 13]25 Ιουλίου δὲν εἶχον λάθει εἰσέτι τοιαύτην.

Ἐκ τῶν πωσῶν εἰς φυλλάδιον τῶν αἰτημάτων μας.

Ἡ πρεσβεία λίαν φρονίμως ποιήσασα ἐξέδωκεν εἰς φυλλάδιον τό τε ὑπόμνημα ἀγγλῆσι καὶ τὰς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐκθέσεις τῆς γαλλῆσι καὶ διένειμεν ἀντίτυπα εἰς ἑκατοντάδα βουλευτῶν, εἰς ἐφημερίδας καὶ ἄλλους ἐγκρίτους τοῦ Λονδίνου ἵνα καταστῆ γνωστὸν ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ἡμέτερον ζήτημα καὶ τὰ αἰτήματα ἡμῶν. Ἀντίτυπα τοῦ φυλλαδίου τούτου ἐσάλησαν καὶ ἐνταῦθα, ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς, ὑποσχόμεθα δὲ νὰ δημοσιεύσωμεν κατόπιν τὰ ἐν αὐτῷ.

Ἐταιρεία ὑπὲρ τῶν ἐν ἀποικίαις ἰθαγενῶν.

Ἐν Λονδίῳ ὑπάρχει ἑταιρεία τις καλουμένη «Aborigines protection Society» ἥς σκοπὸς εἶνε ἡ προστασία τῶν ἐν ταῖς ἀποικίαις ἰθαγενῶν κατὰ τῆς μητροπόλεως καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν. Ὁ γραμματεὺς τῆς ἑταιρείας ταύτης ὑπεσχέθη ὅτι θ' ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν καθ' ἡμᾶς.

Ἡ πρεσβεία διατυπώσασα τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μεταβῇ παρὰ τῆς ἑταιρείας ταύτης ἵνα καὶ προφορικῶς συζητηθῇ τὰ αἰτήματά μας, ἀνέμενε νὰ ὀρισθῇ ἡ ἡμέρα. Εἰς πολλὰ μέλη τῆς διενεμήθησαν ἐκ τῶν τυπωθέντων φυλλαδίων.

Ἡ πρεσβεία παρὰ τῶν γεραρῶν Γλάδστων.

Τῶς δὲν ὅτι ὁ κ. Γλάδστων παρακληθεὶς νὰ δεχθῇ τὴν πρεσβείαν εἰς ἀκρόασιν ἀπεποιήθη διὰ τὸ πολυσχολόν, ζητήσας νὰ τῷ ὑποβληθῶσιν ἐγγράφως τὰ αἰτήματά μας. Ἀλλὰ τῆ μεσολαβήσει φίλου συγκατατέθη νὰ δεχθῇ τὴν Α. Μακαριότητα, ἥτις τὴν 13]25 Ιουλίου μετέβη παρ' αὐτῷ μετὰ τοῦ κ. Θ. Περισιάνη, ἐκτεκωντος ἡρέθ διαρρηγνῶς. Ὁ σεβαστὸς γέρων ἐπιμόμως ἠσπάσατο τὴν δεξιάν τῆς Α. Μακαριότητος, εἰπὼν τῷ κ. Περισιάνη γαλλῆσι τὰ ἑξῆς. «Ἡμεῖς οἱ βαρβάροι προφερόμεν κάκιον τὴν ὠραίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐφ' ᾧ καὶ ἀποφενῶ νὰ διηλιθῶ ἑλληνῆσι, φεβόμενος μὴ ἀποβῶ ἀκατάληπτος. ἐν τούτοις παρακαλῶ τὴν Μακαριότητα τοῦ νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ ἵνα διὰ μεγάλου ἀγῶνος ἀποπειρασθῶ νὰ εἰπω λέξεις τινάς». Τότε, εἶπε τὰ ἑξῆς κατὰ τὴν ἡμέτεραν πρόφορον. «Καί μοι εἰδοὶ τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἀρχαίας αυτοκρατορίας Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου». Κατόπιν ἡ συνδιάλεκτος ἐξηκολούθησε γαλλῆσι. Ἡ ὑπόδοχὴ παρὰ τοῦ κ. καὶ τῆς κυρίας Γλάδστων ὑπῆρξεν ἐγ-

καρδιωτάτη καὶ φιλόφρονεσάτη, ἀλλὰ δυσυχῶς κατέστη τῆ πρεσβείᾳ καταληπτὸν ὅτι δὲν ἦτο διατεθειμένος ὁ σεβαστὸς γέρων νὰ ἀκούσῃ αὐτοὺς περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος ἡμᾶς κυπριακοῦ ζητήματος, διὸ καὶ μετὰ λύπης περιωρίσθησαν νὰ ἐπιδώσωσιν αὐτῷ ἐν ἀντίτυπον τοῦ φυλλαδίου, προσθέντες ὅτι ἤλπιζον ὅτι ἤθελε τιμῆσθαι τούτο διὰ τοῦ συνήθους ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀγῶνων ἐνδιαφέροντός του. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην συνέπεσε νὰ ἐορτάζῃ τοὺς χρυσοῦς γάμους του, ἦτοι τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτῶν, διὸ καὶ εἶπε τῷ κ. Περισιάνη ὅτι ἐγνωμονεῖ τῷ Ὑψίστῳ διότι ἐδείχθη αὐτῷ πάντοτε ἀγαθώτατος. Τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν αὐτῷ τὸν μικρὸν ψαλμὸν «Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσοι». ὁ δὲ κ. Περισιάνης ἠύχθη αὐτῷ «νὰ ἐορτάσῃ καὶ ἄλλην τοιαύτην πεντηκονταετηρίδα πρὸς εὐτυχίαν τῆς ἐν γενεῇ ἀνθρωπότητος, ἥτις διεκδικεῖ αὐτὸν ὡς ἀνήκοντα καὶ αὐτῇ καὶ οὐχὶ ἀποκλειστικῶς τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ὅτι τὴν εὐχὴν ταύτην ἀπὸ καρδίας ἐκπέμπει πᾶς Ἕλληνας, διότι δικαίως κατέστη τὸ εἶδωλον τοῦ βίου Ἑλληνισμοῦ». Κατηχησάθη ὁ γέρων καὶ λαβὼν τὴν χεῖρα τοῦ κ. Περισιάνη ἐσφίγγεν αὐτὴν περιπαθῶς. Ἀφοῦ δὲ ἐδειξεν αὐτοῖς τὰ χαλέντα αὐτῷ δῶρα ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλλίας, προσέθηκεν ὅτι ἐλυπεῖτο διότι ὤφειλε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Βουλὴν. Ἀπεχώρησαν λοιπὸν ἐνθυμούμενοι ὅτι

«ἐν εἰνε εὐκολαῖς ἢ θύραις θῶν ἢ χρεῖά ταῖς κρουαλή».

Ἔως ἐδῶ φθάνουν αἱ ἐκ Λονδίνου εἰδήσεις περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς πρεσβείας, ἥτις περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου (ἔ. ν.) ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀγγλίας μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι τὸ διάδημα τοῦτο τῆς ἀποστολῆς πρεσβείας ὑπῆρχεν ἀναγκαϊότατον, ὑπόσχεται δὲ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ καρποφορήσῃ, διότι τὸ Κύπριακὸν ζήτημα ἐτέθη πλέον σαφῶς, λαβὼν ὄψιν. Οὕτως ἀπεφάνθησαν καὶ τινες τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμογενῶν, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς κοινωνικῆς θέσεώς των εἶνε ἱκανοὶ νὰ γνωρίζωσιν.

Ἐν τούτοις εἶνε ἰδέα ὅτι καὶ μετὰ τὴν εἰς Κύπρον ἐπάνοδον τῆς πρεσβείας, τὸ ἔργον πρέπει νὰ συνεχισθῇ διὰ τῆς συστάσεως εἰς βλά τὰ διαμερίσματα διαρκῶν ἐπιτροπῶν, ἐνεργουσῶν ἀπὸ κεισῶ καὶ συνεννοουμένων. Νὰ καλλιεργηθῶσιν, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν τῆς πρεσβείας, αἱ σχέσεις τῆς νήσου μετὰ τῆς ρηθείσης ἑταιρείας «Aborigines protection Society» ἣν ὀφείλομεν νὰ καταστήσωμεν ἀντιπρόσωπον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ συνήγορον

τῆς νήσου. Ἐὰν δὲ θελήσωμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν μετ' ἐπιμονῆς καὶ καταλλήλως τὰς ἐνεργείας μας, πεποιθήμεν ὅτι ἐν τέλει θέλομεν ἐπιτύχει σπουδαίαν τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιτά βελτίω μεταβολὴν.

(Ἐκ τῆς Ν. Ἡμέρας)

Τὴν Δευτέραν ὁ συνταγματάρχης Βρήδζεμαν ἠρώτησε ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων τὸν ὑπουργὸν πῶς διατίθεται ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας, ὃν καταβάλλει ἡ Κύπρος τῇ Τουρκίᾳ. Ὁ Γώσσην ἀπεκρίθη. «Ἐκ τοῦ ἐτησίου φόρου, ὃν καταβάλλει ἡ Πύλη, 82 χιλιάδες λιρῶν στερλινῶν, κρατοῦνται καθ' ὅδον πρὸς ἀπότισιν τῶν τόκων τοῦ ἠγγυμένου δανείου τοῦ 1885, ἐφ' ᾧ εὐθύνονται πᾶσαι αἱ πρόσοδοι τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Ὁ, τι περισσεύει ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς Κύπρου καταβαλλομένου ποσού ἐχρησίμευσεν ἐν μέρει μὲν εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν λύτρων τῶν Ἀγγλῶν ὑπρκῶν Σύνδ καὶ Σούτερ, οἵτινες συνελήφθησαν ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ ληστῶν, ἐν μέρει δὲ εἰς τὸν καταρτισμὸν κεφαλαίου πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ τουρκικοῦ χρέους τοῦ 1885. Ὁς χρεωλύσιον διετέθησαν μέχρι τοῦδε 55,000 λίραι στερλίναι. Οὐδὲν κινικώτερον τῆς ὁμολογίας, ἣν ἐνέχουσιν αἱ ὄλγαι αὐτὰς λέξεις. Οἱ Κύπριοι πεινώσι κυριολεκτικῶς. Καὶ ὅμως οἱ αἰματηροὶ αὐτῶν ἰδρωτὲς «κρατοῦνται καθ' ὅδον», ὅπως κορεσθῶσιν ὁμολογιοῦχοι, εἰς οὗς ἄλλως θὰ ἦτον ὑπόχρεως νὰ καταβάλλῃ τὴν ὀφειλὴν ἢ ἀγγλικὴν κυβέρνησις, ὃ, τι δὲ περισσεύει διατίθεται πρὸς ἀπολύτρωσιν Ἀγγλῶν συλληφθέντων ὑπὸ ληστῶν, οὐχὶ ἐν Κύπρῳ, ἀλλ' ἐν Μακεδονίᾳ. Ἰσως τοῦτο γίνεται, ὅπως ἀποδειχθῇ ὅτι ληστὰς δὲν ὑπάρχουσι μόνον ἐπὶ τῶν ὄρων. Καὶ ὅμως τοιαύτη ἀνηλεῶς ἀρπακτικὴ διαίτησις ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ κ. Στήλμαν εἰς τοὺς Κρήτας ὡς πρότυπον εὐδαιμονίας!

Ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν κρητικῶν περὶ τῶν κατέστη εἶδος μονομανίας τοῦ βιενναίου ἀναποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου», ὅστις τὸσάκις ἐφωράθη διαδίδων παιδαριωδῶς ἀνυποστάτους εἰδήσεις. Εὐτυχῶς οὐδεμίαν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ προβῶσιν αἱ δυνάμεις εἰς ἄκρα μέτρα, ἀφοῦ οἱ Κρήτες δὲν παρεκκλίνουσι μέχρι τοῦδε τῶν τριῶν τῆς νομιμότητος. Ἐξῆς ὅπως εἶναι ὁμολογία εἰς τὴν ἀναποκριτοῦ ὅτι, ἐὰν ἐξήρατο ἐκ τῶν Κρητῶν, ἢ νήσος τῶν θά ἦτον πρὸ πολλοῦ «ἄλλη Κύπρος». Ἀλλοτε ὑπῆρχεν ἀληθῶς ἡ προλήψις ὅτι ἡ ἀγγλικὴ διαίτησις φέρει, τοῦλάχιστον, ἐν ἐλλείψει ἐλευθερίας, εὐδαιμόνιαν ὕλικὴν καὶ εὐνομίαν ἀλλ' ἡ τύχη τῆς Κύπρου ἐχρησίμευσεν ὡς φόβητρον, ἢ πολυπαθῆς. Ὁ ἐκείνη ἑλληνικὴ νήσος ἀναφέρεται καθ' ὅλην τὴν χριστιανικὴν Ἀνατολήν ὡς ὑπόδειγμα κακοδαιμονίας. Οὐδαμῶς οἱ φόροι εἶναι βαρύτεροι, οὐδαμῶς ἡ ἐξουσία ἐκμυστῆ ἀπανθρωπότερον καὶ τὴν τελευταίαν ἰμάδα παρὰ τοῦ πενομένου ὑπάρχου. Ἐφέτος τοῦς Κυπρίου μαστίζει κυριολεκτικῶς, οὐχὶ μεταφορικῶς λιμός καὶ ὅμως μυριάδες λιρῶν ἐξάγονται τῆς νήσου, οὐχὶ κἄν ἵνα λαμβάνῃ τὸ ὠρισμένον τίμημα ὁ πρῶτος κύριος, ἀλλ' ἵνα εἰσπράττωσιν οἱ δανισταὶ τοῦ 1864 τοῦς τόκους, ὅς ἄλλως θὰ ἠναγκαζέτο νὰ καταβάλλῃ τὸ ἀγγλικὸν θησαυροφυλάκιον. Ὅσας ἀτελείας καὶ ἐν ἔχῃ τὸ ἐνεστὸς πρόσκαιρον τῆς Κρήτης πολιτείας ἢ τὴν τῶν Κρητῶν εἶναι ἀσυγκρίτως τῶν λόγων προτιμητέον τῆς τῶν Κυπρίων ἀναλλάσσοντες, δὲ τὴν τουρκικὴν ἐπικυριαρχίαν πρὸς τὴν ἀγ-

γλικὴν διαίτησιν θ' ἀντήλασσον πράγματι τὸ συνεχὸν αὐτοῦς λεπτότατον νῆμα πρὸς βαρεῖαν καὶ δυσάπλλακτον ἀλυσιν.

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ»

Ἐν ἐνδιαφέρον ζήτημα, οὐχὶ χωρὶς εὐθυμίας, συνέβη μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ Α. Μακαρ. προσεκληθῆ εἰς μίαν ἐξοχικὴν διασκεδασιν ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας εἰς τὸ μέγαρον «Μάιλπορ» ὅπου ἦτο παρούσα καὶ ἡ βασίλισσα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος βεβαίως εἶχε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παρουσιάσθῃ εἰς τὴν Αὐτῆς Μ., ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἦτο ἀν ἠδύνατο νὰ φιλήσῃ τὴν χεῖρά της. Αὐτὸ ἡ Μακαρ. τοῦ τὸ ἀπέριψε ὀριστικῶς. Κατὰ συνέπειαν ἔγεινε μεγάλη ἀνησυχία μετὰ τῶν ἀξιοματικῶν τῆς αὐτῆς, καὶ πολλὸς πηγαινοερχομὸς ἐγένετο μετὰ τῶν πρώτου θαλαμηπόλου τῆς βασιλείσσης καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Καντερβυρίας. Ἡ Α. Μακ. ἠρωτήθη ἀν ἤθελε φιλήσῃ τὴν χεῖρα ἐνός αυτοκράτορος ἐνθρονισμένου ἐν Βυζαντίῳ. Ἐκεῖνος ἀπήντησεν, ὅχι. Οἱ προκατόχοι τοῦ ἀπὸ τοῦ ἑ. αἰῶνος ἐξηρέθησαν νὰ δίδωσι σεβασμάτα εἰς ὁποιοδήποτε μονάρχην καὶ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἀρχαίαν αὐτὴν παράδοσιν τόσων γενεῶν. Τέλος ἐζητήθησαν αἱ καλὰ ὑπηρεσίαι τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας, καὶ ἡ βασίλισσα τὸ παρεδέχθη καὶ ἡ Α. Μακ. παρουσιάσθη εἰς τὴν Αὐτῆς Μ. καὶ ἕκαστος ἐποίησεν ὑπόκλησιν τινα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

—Ὁ Μέγας Δεῦξ Κωνσταντῖνος πατὴρ τῆς βασιλείσσης τῶν Ἑλλήνων Ὀλγας, θεῖος τοῦ νῦν αυτοκράτορος, ἀσθενεῖ ἐπικινδύνως. Ἡ Α. Ὑψ. ἀπὸ τίνος χρόνου παραπονέτο ὅτι ἠσθάνετο δεξιᾶς πόνους πρὸς τὰ ἀριστερὸν μέρος τῆς κεφαλῆς καὶ πρὸς τὸ δεξιὸν τοῦ σώματος. Μ' ὄλας τὰς περιποιήσεις τῶν ἐξοχωτέρων ἰατρῶν ἢ καταστάσις τοῦ ἐτρέπη ἐπὶ τὰ χεῖρω. Οἱ πόνοι ἠῤῥησαν, ἢ χρεῖσις τῆς γλώσσης ἐπαυσα ἐντελῶς καὶ ἐν διαστήματι δύο ἡμερῶν τρις ἐκ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας προσεβλήθη. Οὐδεμίαν ἀπολύτως ἐλπίς σωτηρίας ὑπάρχει. Ὁ αυτοκράτωρ καὶ ἡ αυτοκράτειρα συνεχῶς ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ἐξέρχονται κατατεθλιμμένοι καὶ θαυρόντες. Περισσότερον ὁμῶς παντὸς ἄλλου συναίσθανεται τὸ προσεγγίζον ἀνίστατον μέγα δυστύχημα ἢ βασίλισσα Ὀλγα ἥτις ἀδιακόπως κλαίει καὶ δδύρεται. Ἡ ἀσθένεια τοῦ πατρός της ἐματαίωσε καὶ τὸ ταξιδεῖόν της καὶ τὰ λοιπὰ σχέδια της, μὴ ἐννοουσης κατ' οὐδένα τρόπον ν' ἀποχωρισθῇ ἐν τοιαύτῃ κρίσιμῳ στιγμή τοῦ θνησκοντος πατρός της, τοῦ ὁποίου ἡ κατάσταση αὐτὴ δυνατόν νὰ παραταθῇ.

—Ὁ αυτοκράτωρ Γουλιέλμος προτίθεται νὰ ἀποκερθῇ τὴν μάμμη τῶν, τὴν Α. Μ. τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν.

—Λονδίνον 17]29 Ιουλίου.—Ὁ Μαρκήσιος Σαλισδουρῆ, ἀπάντων εἰς ἐπερωτησὶν τοῦ ἡρόδου Στράθθεν, λέγει ὅτι οὐδὲν δὲν συμμερίζεται ταῦς περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἁγδοισμούς αὐτοῦ. ὁ πρωθυπουργὸς ἐπέδεβαί ὅτι ἡ τῆς Βουλγαρίας κατάσταση ἐν προδῶν διατελεῖ καὶ ὅτι καὶ τὸ τουρκικὸν κράτος βραδύως μὲν διαρκῶς ὁμῶς προοδεύει ἀναγνωρίζει δὲ τὴν ἰσθμὴν τῆς Ρωσσίας πολιτείας, ἥτις συναδεῖ πρὸς τὰς φιλειρηνικὰς τοῦ Τσαροῦ εὐχάς.

—Προσωρινὸς γενεὶκὸς διοικητὴς Κρήτης ἐστάθη ὁ Ἰωάννης ἐν Ρίζᾷ πασσαί.

—Ἀπασα ἔχον ἀν ἡμᾶς μισοὶ καὶ μεγάλα ἐξοκλήματα.